

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Πολύ κακό για το τίποτα, τίτλος κωμωδίας του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ. Παίχτηκε για πρώτη φορά στη σκηνή το 1598-1599 και εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1600. Περιγράφει τη σχέση ανάμεσα σε δύο ζευγάρια, τον Κλαύδιο και την Ηρώ, που αγαπιούνται και θέλουν να παντρευτούν, και τον Βενέδικτο και την Βεατρίκη, τους οποίους οι υπόλοιποι προσπαθούν να πείσουν ότι αγαπιούνται και ταιριάζουν.

Το έργο διαδραματίζεται στη Μεσσήνη της Σικελίας, στο σπίτι του Λεονάτου, κυβερνήτη της πόλης, ο οποίος καλεί τον Δον Πέτρο, Ιταλό πρίγκιπα από την Αραγωνία, και τους ακολούθους του, Κλαύδιο και Βενέδικτο, να μείνουν για ένα μήνα στο σπίτι του. Ο Βενέδικτος και η Βεατρίκη, ανιψιά του Λεονάτου, «αντίπαλοι» σε ιδέες και θέσεις γύρω από τον έρωτα, εκφράζουν αντιρρήσεις για τα αισθήματα και την απόφαση του Κλαυδίου να ερωτευτεί και αρραβωνιαστεί την Ηρώ, κόρη του Λεονάτου. Ο Βενέδικτος προσπαθεί να τον αποτρέψει και τον κοροϊδεύει, ενώ ορκίζεται πως δεν θα παντρευτεί ποτέ. Ο Δον Πέτρος σε χορό μεταμφιεσμένων φλερτάρει την Ηρώ εκ μέρους του Κλαυδίου, ενώ ο Δον Ιωάννης, ο νόθος αδελφός του, για να τον εκδικηθεί λέει στον Κλαύδιο ότι ο Δον Πέτρος διεκδικεί την Ηρώ ο ίδιος για τον εαυτό του. Σύντομα όμως η παρεξήγηση λύνεται και ο Κλαύδιος ζητάει σε γάμο την Ηρώ. Ο Δον Πέτρος σκαρώνει ένα σχέδιο για να ενώσει τη Βεατρίκη με τον Βενέδικτο, το ίδιο κάνουν και οι γυναίκες με οδηγό την Ηρώ. Την ίδια στιγμή όμως ο Δον Ιωάννης διαβάλλει την Ηρώ για την εντιμότητά της στον Κλαύδιο, έτσι την ώρα του γάμου ο Κλαύδιος αρνείται να παντρευτεί την Ηρώ και την ντροπιάζει μπροστά σε όλους τους καλεσμένους. Η Ηρώ λιποθυμά από το σοκ, ενώ ο ιερέας που πιστεύει στην αθωότητά της πείθει την οικογένειά της να σκηνοθετήσουν τον ψεύτικο θάνατό της, ώστε να μετανιώσει ο Κλαύδιος και να φανερώσει τι έχει γίνει. Μια αναπάντεχη τροπή όμως αποκαλύπτει την αλήθεια. Ο Δον Ιωάννης φεύγει κρυφά από την πόλη, ενώ ο Κλαύδιος αποκαθιστώντας την τιμή της «νεκρής» δέχεται να παντρευτεί την ξαδέλφη της. Ωστόσο, αποκαλύπτεται ότι η «ξαδέλφη» είναι η ίδια η Ηρώ. Ο Βενέδικτος και η Βεατρίκη ομολογούν τον έρωτά τους, ενώ φτάνει ένας αγγελιαφόρος με το νέο της σύλληψης του Δον Ιωάννη.

Οι απόψεις και η κριτική της Βεατρίκης για τους άντρες θυμίζουν προγενέστερο έργο του Σαίξπηρ, «Το ημέρωμα της στρίγγλας», ενώ η ψεύτικη προδοσία του Δον Ιωάννη και ο άδικος κατατρεγμός της Ηρώς θυμίζουν το μεταγενέστερο έργο του, «Οθέλλο».

«Το τρίτο κουδούνι»

Η θεατρική ομάδα του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «το τρίτο κουδούνι» δημιουργήθηκε το 2004 μετά από παρότρυνση του τότε προέδρου του ΤΕΙ Αθήνας, του αείμνηστου Γιώργου Καλκάνη.

Με την συμπαράσταση των Διοικήσεων του Ιδρύματος, από τότε μέχρι σήμερα έχουμε ανεβάσει τα έργα «Η Αρκούδα» του Τσέχωφ. «Το πανηγύρι», «την Ψεύτρα» και «το φάντασμα της Μασσαλίας» του Κοκτώ. «Μίλα μου σαν τη βροχή» του Τ. Ουίλιαμς. «Ο ζητιάνος» και «Η Εβραία» του Μ. Μρέχτ. «Γιάννης Γαβριήλ Μπόρκμαν» του Ιψεν. «Εκκλησιάζουσες», «Πλούτος» και «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη. «Αντιγόνη» και «Οιδίπους τύραννος» του Σοφοκλή. «Ο Εμπορος της Βενετίας» του Σαίξπηρ. «Την Τελετή» του Παύλου Μάτεσι. «Η Θαυμαστή μπαλωματού» του Λόρκα. «Ο φιλάργυρος», «Αρχοντοχωριάτης» και «Ο Κατά φαντασίαν ασθενής» του Μολιέρου.

Έχει πάρει μέρος σε Διεθνείς Πανεπιστημιάδες του ΔΗΠΕΘΕ Σερρών από το 2007 έως σήμερα, στο Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίας Ολυμπίας, σε Πανεπιστημιάδες θεάτρου Ελληνικών Πανεπιστημίων, στο Φεστιβάλ Ρεματιάς του Δήμου Χαλανδρίου, στον Πολιτιστικό Σεπτέμβρη του Δήμου Αιγάλεω από το 2005 έως σήμερα. Σε Πολιτιστικές δράσεις των Δήμων Αθήνας, Μεγαλόπολης, Δυτικής Αχαΐας, Νέας Ιωνίας Αττικής, Αγ. Αναργύρων, Ν. Φιλαδέλφειας, Ιλίου, Νίκαιας, Χαϊδαρίου, Αγ. Βαρβάρας και Αγ. Δημητρίου.

Ευχαριστούμε την Διοίκηση του Πανεπιστημίου και ιδιαίτερα τον πρύτανη Παναγιώτη Καλδή, για την αμέριστη συμπαράστασή τους.

Ο σκηνοθέτης,
Παναγιώτης Σπηλιόπουλος

«Η αφετηρία και η βάση του θεάτρου, όπως και κάθε μορφής τέχνης, είναι η ποίηση και η μαγεία. Αν λείψουν αυτά, δεν υπάρχει θέατρο. Η Τέχνη είναι μεγάλη».
- Κάρολος Κουν

Κατασκευή παπουτσιών από το «istimi» Βλαχόπουλος Κώστας, Παλλάδος 20, 2ος όροφος, Ψυρρή, Αθήνα.
Κοστούμια «Βεστιάριο» Κώνστα Γ. & ΣΙΑ Ο.Ε., Σωκράτους 16, Αθήνα.
Τα όπλα εποχής και ο σταυρός είναι χορηγία του επιπλοποιού Δήμου Χαλκιάδακη.

Επιμέλεια προγράμματος: Ελίνα Μπατή
Φωτογραφίες: Αντώνης Σαββάκης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

Θεατρική ομάδα
«Το τρίτο κουδούνι»

Πολύ κακό
για το τίποτα
Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΙΞΠΗΡ

Ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ ήταν Άγγλος ποιητής και θεατρικός συγγραφέας. Θεωρείται ο σημαντικότερος συγγραφέας που έγραψε στην Αγγλική γλώσσα κι ένας από τους σημαντικότερους δραματουργούς παγκοσμίως. Γεννήθηκε τον Απρίλιο του 1564 στο Στράτφορντ-απόν-Έιβον του Ηνωμένου Βασιλείου και πέθανε στις 23 Απριλίου του 1616. Τα σωζόμενα έργα του αποτελούνται από περίπου 38 θεατρικά έργα (συμπεριλαμβάνονται και κάποιες συνεργασίες), 154 σονέτα, δύο μεγάλα αφηγηματικά και πολλά άλλα ποιήματα. Τα έργα του έχουν μεταφραστεί στις περισσότερες γλώσσες του κόσμου και ερμηνεύονται περισσότερο συχνά από τα έργα οποιουδήποτε άλλου θεατρικού συγγραφέα.

Έχουν σωθεί λίγες καταγραφές για την προσωπική του ζωή και υπάρχουν πολλές εικασίες για θέματα όπως η εμφάνισή του, οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις, η σεξουαλικότητά του και κατά πόσο τα έργα του είναι γραμμένα από τον ίδιο ή από άλλους. Στα έργα του, πάντως, φαίνεται ότι μπορούσε να χειριστεί με δεξιοτεχνία τόσο την κωμωδία, όσο και την τραγωδία. Διαφαίνεται, επίσης, η βαθιά κατανόηση της ανθρώπινης φύσης και γι' αυτό παραμένουν επίκαιρα. Θεωρείται τεράστια η επίδρασή του στην Αγγλική λογοτεχνία, καθώς την αξία του αναγνώρισαν τόσο οι Ρομαντικοί, όσο και οι Βικτωριανοί.

Οι γονείς του ήταν εύποροι, μάλιστα ο πατέρας του Τζον Σαίξπηρ υπήρξε δήμαρχος του Στράτφορντ όταν ο Ουίλιαμ ήταν 4 ετών. Ήταν το τρίτο παιδί από τα οκτώ της οικογένειάς του. Το 1582 παντρεύτηκε την κατά οκτώ χρόνια μεγαλύτερη του Ανν Χαθαγουέι και απέκτησε μαζί της τρεις κόρες. Στα 28 του χρόνια ήταν φτασμένος ηθοποιός και μέχρι το θάνατό του στα 52 του ήταν δημοφιλής και περιζήτητος. Ο Σαίξπηρ, καθώς και η θεατρική ομάδα όπου ανήκε, τελούσε υπό την εύνοια της βασίλισσας Ελισάβετ Α΄ της Αγγλίας και συχνά έπαιζαν μπροστά σε εκείνη και την αυλή της. Ο Αρχιθαλαμηπόλος της Ελισάβετ, Χένρυ Κάρεϋ, ήταν ο ανάδοχός τους, γι' αυτό και ονομάζονταν «οι Άνθρωποι του Αρχιθαλαμηπόλου». Τα έργα του Σαίξπηρ παίζονταν μόνο από τους «Lord Chamberlain's Men», οι οποίοι ήταν η κορυφαία θεατρική ομάδα του Λονδίνου.

Ευτυχώς, μετά τον θάνατο της Ελισάβετ, ο νέος βασιλιάς Ιάκωβος ΣΤ΄ της Σκωτίας αγαπούσε το θέατρο και την φιλολογία και προστάτευσε τις τέχνες. Δέκα μέρες μετά τη στέψη του ο Βασιλιάς πήρε υπό την προστασία του επίσημα το θίασο του Σαίξπηρ και από τότε μετονομάστηκε σε «Οι Άνθρωποι του Βασιλιά» (The King's Men). Ο Σαίξπηρ με μέλη του θιάσου του έχτισαν το δικό τους θέατρο στη νότια όχθη του Τάμεση το 1599 και το ονόμασαν «Γκλόουμπ» (Globe). Το 1608 ανέλαβαν επίσης το θέατρο Μπλάκφραϊαρς (Blackfriars).

Στη διαθήκη του ο Σαίξπηρ άφησε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του στη μεγάλη του κόρη Σουζάννα, ενώ αναφέρεται ελάχιστα στη σύζυγό του Ανν. Τάφηκε δύο μέρες μετά το θάνατό του στο ιερό της εκκλησίας της Αγίας Τριάδας στο Στράτφορντ-απόν-Έιβον. Στον τάφο του υπάρχει πέτρινη πλάκα με επιγραφή που γράφει μία κατάρα σε όποιον μετακινήσει τα οστά του:

*«Καλέ φίλε, στο όνομα του θεού συγκρατήσου,
Από το να σκάψεις τη σκόνη που εσωκλείεται εδώ.
Ευλογημένος ας είναι όποιος ήσυχες αφήσει αυτές τις πέτρες
Και καταραμένος ας είναι όποιος μετακινήσει τα κόκκαλά μου.»*

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Κείμενο	Σαίξπηρ Ουίλιαμ
Μετάφραση	Μπελιές Ερρίκος
Κίνηση, Επιμέλεια μουσικής	Βασιλοπούλου Βίκυ
Σκηνογραφία, Ζωγραφική σκηνικού	Μπατή Ελίνα, Χαλκιαδάκη Τζωρτζίνα, Πανουτσοπούλου Μαριέττα, Τσουκαλά Μαριλίτα, Αποστόλου Σόφια, Μενδρινού Αλκυόνη
Βοηθός σκηνοθέτη	Σιμεόνοβ Πέταρ
Σκηνοθεσία, κοστούμια	Σπηλιόπουλος Παναγιώτης

ΤΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ:

Δον Πέτρος	Γκίκας Παναγιώτης
Δον Ιωάννης	Καββαδάς Σπύρος
Κλαύδιος	Πούλος Παναγιώτης
Λεονάτος	Μουντούρης Αντώνης
Ηρώ, κόρη του Λεονάτου	Μαρνέρη Ευαγγελία
Αντώνιος, αδελφός του Λεονάτου	Αποστολάκης Ιωάννης
Βενέδικτος	Καλαντώνης Φρίξος
Μαργαρίτα, ακόλουθος της Ηρώς	Βερονίκη Νικολέττα
Ούρσουλα, ακόλουθος της Ηρώς	Ξηρουχάκη Άννα
Βεατρίκη, ξαδέλφη της Ηρώς	Αραούζου Ελένη
Βαλτάσαρ	Πέτλης Άγγελος
Κόνραντ	Νέζης Παναγιώτης
Μπεκράκιος	Κοντογιάννης Οδυσσέας
Σκυλόμouρος	Σιμεόνοβ Πέταρ
Ξινίων	Γαλαίος Σωτήρης
Ιερέας Φράνσις	Ράπτης Αριστείδης
Α΄ Φύλακας	Καλόφωνος Βασίλης
Β΄ Φύλακας	Σπανόπουλος Γιώργος
Γ΄ Φύλακας	Τσουκαλά Μαριλίτα
Αγγελιοφόρος, Φύλακας	Κρητικού Αδαμαντία